

Armageddon

sedan världsfred

Armageddon och sedan världsfred

Armageddon har blivit ett välkänt ord, i takt med att oroligheter sprider sin olycksbådande stämning över jorden. Det används när det finns konflikter mellan nationer och ideologier, särskilt när det råder världsomfattande oroligheter. Nyhetsmedierna har använt det ofta, även om det ofta är tveksamt om skribenterna verkligen kände till ordets ursprung och bakgrund. De flesta tänker på det som en stor kamp eller mäktig strid där Gud är inblandad – en strid mellan gott och ont – en strid som ska avsluta alla strider.

Armageddon är ett bibliskt begrepp som används i Bibelns sista bok i samband med "den stora striden på den allsmäktige Guds dag" (Uppenbarelseboken 16:14). Uppenbarelseboken är en symbolisk bok som beskriver en ålderdomlig kamp mellan sanning och villfarelse, rättfärdighet och orättfärdighet,

Kristus och Antikrist. I denna skildring används å ena sidan symboler som "vilddjur", "draken", "falska profeter", "Babylon", "skökan", "orena andar", "grodor" osv. Å andra sidan används symboler som "Lamm", "bruden", "den heliga staden" och andra. Armageddon är en annan symbol som används i boken och den förknippas med den stora och sista fasen av en kamp som avslutar den nuvarande tidsåldern, när Kristi rike uppstår segrande och etablerar universell och evig fred.

Ordet Armageddon är av hebreiskt ursprung och är geografiskt och historiskt förknippat med Megiddo-höjden. Megiddo hade en strategisk position i det forna Heliga landet, eftersom det kontrollerade en viktig passage in i bergslandet. Megiddo var Israels stora slagfält. Här besegrade Gideon och hans trehundra män midianiterna. Här besegrades också kung Saul av filistéerna.

Många av symbolerna i Bibeln liknar de som världen är bekant med. Bibeln använder till exempel djur för att representera riken eller regeringar, och det gör världen också. Och användningen av ett slagfält för att förmedla

en viss idé är också vanlig i världen. När vi till exempel säger att en armé mötte sitt "Waterloo", menar vi att den, trots att den varit segrande en tid, till slut mötte ett plötsligt och oväntat nederlag. Det var Napoleons nederlag vid Waterloo som gjorde att just detta slagfält fick en sådan betydelse.

Så är det också med Armageddon. Det var Israels slagfält, och för att förstå dess symboliska betydelse i profetiorna är det nödvändigt att upptäcka det speciella kännetecknen som förknippas med alla de strider som det forna Israel deltog i. Det är inte det faktum att de alltid var segrade, för det var de inte. Ibland tillät Gud att hans folk besegrades. Detta berodde på att de hade syndat mot honom och behövde tuktas. Det fanns dock ett utmärkande drag i alla Israels strider som inte gällde, och aldrig har gällt, för strider mellan andra nationer, nämligen att Gud ingrep och styrde deras segrar och nederlag i enlighet med sin egen stora plan för tiderna.

När vi tar hänsyn till detta faktum får ordet Armageddon en lika tydlig betydelse som Waterloo, även om innebörden är helt

annorlunda. Det antyder en kamp som Gud definitivt är intresserad av och där han kommer att styra utgången – och säkerställa en slutgiltig och härlig seger för rättfärdighetens krafter. Dessutom är det, som profetiorna visar, den sista stora striden genom tiderna, och den kommer att resultera i ett permanent nederlag för alla Satans krafter, vilket banar väg för upprättandet av Kristi rike. Det är därför den beskrivs som "striden på den stora dagen för den Allsmäktige Guden". – Uppenbarelseboken 16:14

"Den stora dagen"

Profetiorna visar tydligt att "Gud Allsmäktigs stora dag" är den tidsperiod som markerar slutet på den nuvarande tidsåldern. Det är den tid då denna "nuvarande onda värld" (Galaterbrevet 1:4), eller samhällsordningen, kommer till sitt slut. Den beskrivs i Bibeln som "hämndens dag" och som "de sista dagarna". Den kallas också "Herrens dag", eftersom det är den tid då Herren ingriper i världens angelägenheter för att hejda dess galna och nedåtgående rusning mot synd och förstörelse och för att upprätta sitt länge utlovade rike.

Denna "Herrens dag" är den tid som avses i profetian som säger: "Vänta på mig, säger HERREN, till den dag då jag reser mig för att ta byten, ty jag har beslutat att samla folken och förena riken för att utgjuta min vrede över dem, ja, all min glödande vrede, ty hela jorden skall förtäras av min svartsjukas eld." – Zefania 3:8

Denna "hämnadens dag" över nationerna beskrivs närmare av profeten Jesaja. Han skrev: "Herren skall gå fram som en mäktig man, han skall väcka svartsjuka som en krigare; han skall ropa, ja, ryta; han skall segra över sina fiender. Jag har länge varit tyst, jag har varit stilla och hållit mig tillbaka, men nu skall jag ropa som en kvinna i barnsäng, jag skall förstöra och förtära på en gång." – Jesaja 42:13,14

Det ondas regering

Ända sedan våra första föräldrar överträdde Guds lag har ondskan varit en dominerande faktor i mänsklighetens historia. Satan har varit härskare över människans värld. Jesus talade om honom som "denna världens furste" (Johannes 12:31; 14:30). Under det forna

Israels tid, när Gud regerade över sitt utvalda folk, kom andra nationer ibland i kontakt med gudomlig auktoritet och makt. Olika hedniska kungar tvingades erkänna hans suveränitet till följd av det mirakulösa sätt på vilket han skyddade och befriade sitt folk. Men många århundraden har gått sedan världen bevittnade sådana manifestationer av Guds makt, med resultatet att tron på honom och på hans förmåga att styra människornas angelägenheter är nästan obefintlig i alla världens råd.

Gud förklarar denna situation genom att säga att han har avstått från att ingripa i världens angelägenheter och har "hållit" sin fred. (Jesaja 42:14) Hans folk har å andra sidan uppmuntrats att vänta på Herren till den dag då han inte längre håller sin fred, till dess att han upphör att avstå från att ingripa i människors angelägenheter, i förvissning om att han då kommer att resa sig mot bytet och att hela jorden – denna nuvarande onda värld – kommer att förstöras av "min svartsjukas eld". Det är i detta verk att förstöra det onda och onda system som Herren framställer sig själv som en mäktig man som går fram och väcker

svartsjuka som en krigare, och det är detta som utlöser striden på den stora dagen för den Allsmäktige Guden.

Även om Herren har tillåtit Satan, den store motståndaren, att härska i hjärtat hos de olydiga barnen, har han aldrig upphört att vara intresserad av sina mänskliga skapelsers slutliga välfärd. Under alla de tusentals år som han har avstått från att ingripa i syndens och dödens herravälde har Gud så att säga lagt grunden för en härlig dag av befrielse. Men hans plan för förlossning och återupprättelse har fortlöpt i tysthet och obemärkt av världen. I Harmagedon kommer Gud att uppenbara sig för hela mänskligheten, och alla nationers ögon kommer att öppnas för att skåda hans härlighet.

Det var den fallne Lucifer, personifierad i Första Mosebok som en orm och i Uppenbarelsesboken 20:2 som "den gamle ormen", som förde synden in i världen. Han bedrog moder Eva och genom henne förledde han Adam att överträda Guds lag. Detta medförde syndens straff, som är döden. Där började mänskligheten att dö. Där blev

själviskhet motivet för nästan alla mänskliga strävanden, och ur själviskheten har fiendskap, hat, brott och krig uppstått. I sex tusen år har den döende världen kämpat vidare, alltid i hopp om bättre tider, men på grund av själviskhet har den aldrig lyckats uppnå sina önskade mål.

Guds hand

Gud älskar fortfarande sin mänskliga skapelse, och i sitt ord ger han oss en översikt över gudomliga verk som så småningom kommer att leda till att Satans herravälde fullständigt störtas och att alla de hatade elementen i Satans syndens och dödens välde, som så länge har plågat mänskligheten, förstörs. Det sätt på vilket Guds hand har verkat i människornas angelägenheter genom tiderna uppenbaras för oss till stor del genom den lysande samling löften som finns nedtecknade i hans ord för vår tröst och undervisning.

För de oupplysta kan det verka som om Guds löften bara är önsketänkande från forntida ideologer, men i dem kan man ändå se mönstret av Guds avsikt med mänskligheten. När vi ser detta mönster och de underbara

förberedelser som Herren har gjort för att slutgiltigt befria mänskligheten från syndens, sjukdomens och dödens bojar, kan vi vara förvissade om att det inte har skett något fel i den gudomliga planen – inte ett enda fall där Herren har misslyckats med att fullborda sina storslagna och kärleksfulla planer.

Det första hoppets stråle

I sitt uttalande till den "gamla ormen" – Djävulen – ger Skaparen oss den första indikationen på att han trots syndens inträde i världen inte hade övergivit sin mänskliga skapelse. Gud sade till Satan att kvinnans "säd" skulle "krossa hans huvud" (1 Mos 3:15). Om Gud senare inte hade uttryckt sina avsikter gentemot den mänskliga en mer detaljerat genom sina profeter, skulle vi inte kunna veta vad detta vaga uttalande till ormen egentligen betydde. Men i ljuset av profetiorna blir det tydligt att kvinnans säd som krossar ormens huvud i själva verket är en symbolisk beskrivning av Sataniska styrets fall på jorden och Kristi rikes triumf.

I Uppenbarelseboken, kapitel 20, får vi en kort symbolisk beskrivning av hur kvinnans säd ska krossa ormens huvud. Vi får veta att en ängel kommer ner från Gud ur himlen och griper tag i den gamle ormen, som är Djävulen och Satan, och binder honom i tusen år. Denna mäktiga ängel är ingen annan än det utlovade fröet – Kristus – och berättelsen ger oss en kort beskrivning av upprättandet av hans rike och hans tusenåriga regering. Den visar också att under dessa tusen år uppstår de döda och får en möjlighet att leva för evigt på den återställda jorden.

Långa århundraden efter tragedin i Eden visade Gud återigen sitt intresse för det döende släktet genom att ge ett löfte till sin trogne tjänare Abraham. Han sade till Israels fader att han avsåg att välsigna alla jordens släkter. När Gud gav detta löfte hänvisade han återigen till ett säd, en avkomma, vars födelse skulle styras av gudomlig försyn. Gud bekräftade detta löfte med en ed, och det utgjorde grunden för Israels hopp om en kommande Messias.

Detta löfte upprepades i olika former av alla Guds heliga profeter. Om det utlovade fröet skrev profeten Jesaja: "Ett barn är födt åt oss, en son är given åt oss, och regeringen skall vila på hans axlar. Han skall kallas underbar rådgivare, mäktig Gud, evig Fader, fredsfurste. Hans regering och fred skall ingen ände ha, på Davids tron och över hans rike, för att ordna det och befästa det med rätt och rättfärdighet från nu och i evighet. Herrens, härskarornas Gud, iver skall utföra detta." – Jesaja 9:6,7

Det som är utmärkande i detta löfte om en kommande rättfärdig regering är att dess seger över ondskans krafter garanteras av gudomlig, mirakulös kraft. Sonen som nämns är Kristus, och profeten förklarar att regeringen skall vila på hans axlar. Detta betyder att den gudomlige Kristus tar på sig ansvaret för att förverkliga Guds kärleksfulla avsikt att utrota onskan från jorden och upphöja rättfärdigheten.

Hur betryggande detta är! Det betyder att Guds obegränsade förmåga, som gjorde det möjligt för honom att skapa miljarder världar, som skapade människan och gav henne liv, som fortsätter att ge liv åt alla levande varelser,

kommer att driva Kristi angrepp mot syndens och dödens krafter, som utgör murarna i Satans mäktiga fästning av orättfärdighet. Profeten förkunnar: "Herrens, härskarornas, iver skall utföra detta!"

Frälsaren föds

Denna profetia av Jesaja började uppfyllas med Jesu födelse. Han föddes som en gåva av gudomlig kärlek och som en garanti för att alla Guds långtgående löften om att välsigna världen skulle uppfyllas i sinom tid. I enlighet med detta är orden i ängelns profetia mycket betydelsefulla. När han tillkännagav Jesu födelse sade han: "Frukta inte, ty i dag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, och han är Kristus, Herren." – Lukas 2:10–11

Vid trettio års ålder började Jesus sin verksamhet – en verksamhet som ständigt påminde om att han hade kommit som en budbärare från himlen för att uppfylla Guds löften om att upprätta en världsomfattande regering av fred och liv. Några av löfterna, som beskrev välsignelserna i Messias rike, förutsade att blindas synen, sjuka

skulle bli friska och döda skulle uppstå. Jesus använde gudomlig kraft för att göra dessa saker och bevisade därmed att han verkligen var det utlovade fröet och att Gud, som hade gjort dessa underbara löften, var fullt kapabel att uppfylla dem.

Jesu jordiska verksamhet var mycket kort, den varade bara tre och ett halvt år. Han var den förutsagda kungarnas kung, men ändå tilläts några av hans fiender att korsfästa honom. (Uppenbarelseboken 19:16) Vilken märklig vändning måste detta ha varit för dem som hade accepterat honom som den utlovade Messias, den som skulle regera "från hav till hav och från floden till jordens ändar". – Psalm 72:8

Ännu mer märkligt var utan tvekan Mästarens kärleksfilosofi, som han praktiserade så strikt att han vägrade att göra något som helst motstånd mot dem som grep och dödade honom. Alla stora härskare i förr och nu har uppnått och behållit sin makt genom att modigt bekämpa alla motståndare. Men Jesus försökte inte försvara sig, och han tillät inte heller sina lärjungar att göra det. På hans

försvarslösa huvud kom hans avundsjuka fienders vrede, och han lades i graven.

Guds plan hade inte misslyckats! Aposteln Paulus säger oss att kärleken aldrig upphör. (1 Korinthierbrevet 13:8) Jesus gav frivilligt sitt liv som världens Frälsare och älskade till och med sina fiender. (Johannes 3:16) Satan trodde kanske att han hade omintetgjort Guds plan att Jesus skulle bli jordens kung, men han hade bara bidragit till att förverkliga en nödvändig del av planen, nämligen offret av människan Jesus Kristus som "lösen för alla". – 1 Timoteus 2:6

De välsignelser som Gud hade lovat skulle vara av bestående karaktär. Den fred som Messias rike skulle bringa mänskligheten skulle vara en varaktig fred, som skulle åtnjutas av dem som, friköpta från syndens förbannelse, skulle få möjlighet att leva för evigt. Det fanns inget annat sätt att garantera sådana permanenta och långtgående välsignelser för mänskligheten än genom Jesu död som världens förlossare och frälsare. Han dog för att hans undersåtar skulle få leva och för att alla som har dött skulle få möjlighet att återuppstå till livet.

Mänskligheten lider fortfarande

Nästan tjugo århundraden har gått sedan den händelserika tiden då Jesus dog för världens synder och uppväcktes från de döda genom gudomlig kraft, men han är fortfarande inte erkänd som jordens kung; och den store fienden, döden, som han dog för att förgöra, håller fortfarande det syndfördömda släktet i sitt fördömda grepp. Medan profetierna beskriver Jesus som Fredsfursten, har krig fortsatt att förstöra varje efterföljande generations lycka sedan hans tid, precis som det gjorde innan han kom. Jesus kom för att ge liv, men de människor för vilka han gav sitt liv dör fortfarande. Jesus lärde ut och visade vägen till kärlek och påpekade dess fördelar jämfört med själviskhet – men själviskhet styr fortfarande världen. Varför?

Det heliga ordet avslöjar orsaken till denna uppenbara fördröjning. Det visar att under dessa tjugo århundraden av till synes misslyckanden har Guds plan att befria mänskligheten gått stadigt framåt. Hans plan för den nuvarande tidsåldern har varit att välja ut ett folk bland mänskligheten som ska

förenas med Kristus i utövandet av hans rikes makt. Skrifterna talar mycket om detta och beskriver de villkor under vilka de kan hoppas att leva och regera med Kristus. Kort sagt är de kallade att vandra på hans kärleksväg, att offra sina liv som han offrade sitt, att bevisa sin trohet mot Gud, sanningen och rättfärdigheten genom att vara "trogna intill döden". – Uppenbarelseboken 2:10

Deras erfarenheter av uppoffring och lidande förbereder dem för deras framtida regering med Kristus. I Guds försyn kommer deras del i den gudomliga planen att bidra till evig välsignelse för alla jordens familjer. I tjugo århundraden, obemärkta och okända för världen, har dessa trogna efterföljare av Mästaren fortsatt att stärka brohuvudet för rättfärdighet och kärlek, från vilket slutligen alla dödens fångar kommer att befrias. Före denna befrielse av hela mänskligheten uppväcks den trogna klassen från de döda i den första uppståndelsen för att leva och regera med Kristus. Därefter, under Kristi ledning, kommer hela mänskligheten att väckas ur dödens sömn och ges möjlighet att leva på jorden för evigt.

Tidens slut

Denna tidsålder i Guds plan, som är avsatt för att välja ut och utbilda dem som ska regera med Kristus under tusenårsriket, är snart till ända. Vi lever verkligen i slutet av tidsåldern; därför är det nu vi bör förvänta oss att se, och också se, Guds hand tydligt och direkt i människornas angelägenheter. Profetiorna i Guds ord beskriver händelserna i vår tid och avslöjar att de är de som omedelbart skulle föregå upprättandet av Kristi rike.

Den serie av katastrofala händelser som började 1914, som har störtat kungar från deras troner, utrotat statskyrkor och förintat otaliga miljoner människor genom krig, hungersnöd och pest, är alla påpekade i det heliga ordet och vittnar alla om det oundvikliga faktum att Gud inte längre avstår från att ingripa i människors angelägenheter, att dagen för hans hämnd mot synden och syndiga institutioner är nära.

Det är betryggande att inse att det slutliga utfallet av den nuvarande nöd som drabbar nationerna inte ligger i händerna på själviska,

jordiska härskare, utan att morgondagens värld kommer att styras av Kristi rike. Det är också glädjande att inse att nationerna under de kommande tusen åren inte kommer att underkastas totalitära eller korrupta former av demokratiskt styre.

Den rättmätige kungen

Som vi redan har sett, regerade Gud under en tid över sitt forna folk Israel. I Skriften sägs om olika kungar av Israel att de satt "på HERRENS tron" (1 Krönikeboken 29:23). Men denna ordning upphörde med avsättandet av den siste judiske kungen, Zedekia. Profeten Hesekiel förklarar att detta skulle vara "tills den kommer som har rätt till det". (Hesekiel 21:27) Detta är en hänvisning till Kristus, och den tydliga innebörden är att Gud inte mer skulle representeras i någon regering på jorden förrän tiden var inne för Kristi rike att upprättas.

Den sista judiske kungens störtande ägde rum 606 f.Kr., och då började en lång period under vilken Herren tillät hedniska riken att hålla samman världens sociala struktur. Denna

period beskrivs i en profetia av Jesus som "hedningarnas tider". I denna profetia förklarade Jesus att "Jerusalem" – en symbol för det judiska folket och dess statsskick – skulle "trampas ned" av hedningarna tills "hedningarnas tider är fullbordade". – Lukas 21:24

Det finns bibliska bevis som visar att hedningarnas tider är en period på 2520 år. Babylon var den första av de hedniska makterna som utövade makt under denna period. Ungefär vid den tidpunkt då denna period började, lät Herren Nebukadnessar drömma att han såg en människoliknande staty, som Daniel tolkade som en symbol för den gudomliga makt som först skulle utövas av Babylon och sedan successivt av Medo-Persien, Grekland och Rom.

I denna profetiska bild representeras Rom av benen av järn, och det splittrade romerska imperiet, som det såg ut i de olika staterna i Europa strax före 1914, representerades av bildens tår. I synen ses en sten slå bilden på fötterna, så att den faller och krossas till stoft. Daniel förklarar att denna sten representerar

Guds rike, ett rike som slutligen ska fylla hela jorden.

De 2520 åren av hedningarnas tid skulle upphöra 1914. Eftersom denna profetiska period gällde både judar och hedningar som nationer, borde händelserna sedan dess tyda på en förändring i båda deras ställning – och så är också fallet. De sista resterna av det gamla romerska riket håller på att förstöras – krossas till pulver – medan judarna som folk har tagit stora delar av Palestina i besittning och en ny stat Israel uppstod 1948. Vi befinner oss fortfarande i den krossande perioden, men tillräckligt har redan hänt för att motivera övertygelsen att vår nuvarande Herres osynliga krafter redan utövar ett enormt inflytande för att förstöra Satans sociala ordning som förberedelse för upprättandet av Kristi rike på jorden och välsignelsen av hela mänskligheten med fred och liv.

Sett ur denna synvinkel utgör utbrottet av första världskriget 1914 ett betydande bevis på att Jesus Kristus, som Jehovas general, underkuvar nationerna innan han tar emot dem från Fadern som sitt "arv". (Psalm 2:8) Det vi

ser hända är en uppfyllelse av den första delen av Zefanias 3:8. Där talas det om Herren, eller Jehova, som reser sig som vittne – för att döma jordens samhälle – och han säger: "Mitt beslut är att samla nationerna, att sammanföra riken, att utgjuta min vrede över dem, all min glödande ilska." Många författare av sekulär historia hänvisar till första världskriget som början på alla de problem som har omgivit mänskligheten sedan dess, och andra världskriget som en återupptagning av fientligheterna som hade upphört under en kort period. Allt detta och mer därtill kommer att ske på Herrens vredes dag, på den "stora dagen för den Allsmäktige Guden" (Uppenbarelseboken 16:14), och som ett resultat har hela civilisationens struktur försvagats.

Varje fas av "de sista dagarnas" nöd över nationerna har att göra med att Satans herravälde stöter. Notera till exempel profetian i Jesaja 13:4-6. "Ljudet av en folkmassa i bergen, som av ett stort folk, ett tumult av nationernas riken som samlats: HERREN, härskarornas Gud, samlar sina stridande. De kommer från ett fjärran land, från

himmelens ände, ja, HERREN och hans vredes vapen, för att förstöra hela landet. Jämra er, ty HERRENS [Jehovas] dag är nära, den kommer som en förstörelse från den Allsmäktige.”

Aposteln Paulus säger i sin beskrivning av Herrens dag att ”plötslig förstörelse” skall komma ”som värkar på en kvinna som ska föda”. (1 Tessalonikerbrevet 5:1-3) Vändor kommer, som vi vet, i spasmer med perioder av relativt lättnad mellan smärtorna. Detta har varit mönstret sedan hedningarnas tid slutade 1914. Paulus förutsade att dessa spasmer skulle åtföljas av rop om ”fred och säkerhet”, och även denna profetia har visat sig vara mycket träffsäker.

Före första världskriget gjordes enorma ansträngningar för att upprätta varaktig världsfred. 1913 var ett internationellt fredsår. Sedan kom den första krampen av förstörande oroligheter. Efter kriget hördes ytterligare rop om fred och säkerhet. Sedan kom den andra globala kampen, följd av ytterligare rop om ”fred, fred!”. Upplösningen fortsätter och kommer att fortsätta tills gudomlig ingripande

manifesterar sig och bringar äkta fred till en orolig och döende värld.

När Gud kämpade för sitt folk på det forntida slagfältet Megiddo och gav dem segern när deras lydnad förtjänade det, var hans strategi inte alltid densamma. I fallet med Gideons seger över midianiterna resulterade Herrens strategi i att Israels fiender förstörde varandra. Vid andra tillfällen användes mirakulös kraft. Så är det också i den stora striden genom vilken världens riken avskaffas som förberedelse för upprättandet av Kristi rike. En profetia förkunnar att "var och en skall vända sitt svärd mot sin broder" (Hesekiel 38:21). Världens riken har i sin kamp mot varandra redan vållat fruktansvärd förstörelse mot civilisationens fästen, och slutet är ännu inte kommen.

Många nationer har förenat sig i olika ansträngningar för att rädda världen från ytterligare förstörelse, men som profetiorna förutsagt har dessa sammanslutningar inte uppnått sitt syfte. Jesaja skrev: "Förenas er, ni folk, så skall ni krossas." (Jesaja 8:9,10) En annan profetia om denna samling av nationerna finns i Joel 3:1,2. Här är denna

förening av nationerna tidsmässigt förknippad med Israels återförening till sitt förlovade land. Det antyds att det skulle uppstå stridigheter om landet och att Herren då skulle föra sitt folks talan och stå i opposition till dem som försökte beröva dem deras rättmätiga arv.

Ytterligare detaljer om dessa särskilda händelser finns i profetian i Hesekiel, kapitel 38 och 39. Kortfattat avslöjar dessa profetior att Israel slutligen skulle återta landet Palestina och bo där i viss fred och säkerhet, när aggressiva nationer skulle komma från "norr" för att "plundra". De som studerar profetiorna förväntar sig att nationerna norr om Israel kommer att delta i denna sista aggressionsvåg och att ett försök kommer att göras att förstöra Israel och ockupera det militärt strategiska Heliga landet.

Det är vid denna punkt som Herren öppet visar sitt ingripande. Profetian i Hesekiel 38:22 säger att Herren då kommer att döma Israels fiender "med pest och blod; och jag skall låta regn falla över honom och hans skaror och över det stora folket som är med honom, ett överflödande regn och stora hagelstenar, eld

och svavel". Vi vet kanske inte hur bokstavligt detta kommer att uppfyllas, men det är säkert att denna profetia beskriver den stora höjdpunkten i Harmagedon – den stora striden där Gud kommer att använda sin makt för att besegra rättfärdighetens fiender och låta det gudomliga riket träda i kraft till välsignelse för alla jordens släkter.

Vi vet att detta är sant, för profetian avslöjar att som ett resultat av Guds ingripande kommer alla nationer – inklusive Israel, som Herren då befriar – genom hans mirakulösa ingripande att få sina ögon öppnade för att se hans härlighet. Då kommer alla nationer att veta att det finns en Gud i himlen, som genom sin gudomlige Kristus regerar bland människors barn.

Ett rent budskap

I Uppenbarelseboken 16:13,14 talas det om "tre orena andar" som skulle utöva ett mäktigt inflytande för att samla nationerna till striden på den stora dagen för den Allsmäktige Guden. Den rena, eller heliga Anden i Bibeln, är sanningens Ande som finns i Kristi

evangelium. Dess egenskaper är kärlek, glädje, frid, barmhärtighet, tålamod osv. De profetiska orena andarna är därför uppenbart oheliga krafter på jorden, vars befallande propaganda påverkar nationerna att samlas och genom vilken de förmås att kriga mot varandra till döds.

Efter Harmagedon, när Herren har "förtärt" hela världen med "elden" av sin "svartsjuka" och därmed förstört alla olika system av orättfärdighet, kommer han att "ge folket ett rent språk", eller budskap. Detta budskap, säger profeten, kommer att leda till att alla ropar "på Herrens namn för att tjäna honom med ett samtycke". - Zefania 3:8,9

Detta kommer att vara ett av de sätt på vilka kärleken under Kristi regering kommer att ersätta självisheten som drivkraft i mänskliga angelägenheter. Och under det rättfärdiga rikets styre kommer hela mänskligheten att finna tillfredsställelse och glädje. Ja, till och med de döda ska uppväckas för att även de ska kunna njuta av de livgivande välsignelser som ingen erövrare någonsin har kunnat ge sina undersåtar. Kristus kan och kommer att ge

dem möjlighet att njuta av evigt liv i fred och lycka.

Det är genom vår förvissning om Guds förmåga och avsikt att återupprätta alla som förlorar sina liv i Harmagedon som vi kan se Guds kärlek och rättvisa i det sätt som hans visdom har valt för att störta Satans herravälde över människorna. De som förlorar sina liv i denna stora kamp kommer, ur Guds synvinkel, bara att sova. Hans makt kommer att väcka dem på morgonen den nya dagen. De kommer att få se det slutliga resultatet av den stora kampen som de genomlidit, och utan tvekan kommer de flesta av dem gladeligen att avlägga trohetseden till Kungarnas Kung och Herrarnas Herre, som då kommer att vara den erkände härskaren över hela jorden. – Uppenbarelsesboken 19:16; Psalm 72:1-4

Erfarenheten av synd och död genom tiderna har varit prövande, och särskilt nu när det på grund av människans själviskhet råder "ångest bland folken, förvirring" över hela jorden (Lukas 21:25). De lärdomar som kan dras av detta kommer att vara av ovärderligt värde, särskilt eftersom de i hög grad kommer att öka

uppskattningen av den välsignelse som livet kommer att vara för människorna under Kristi tusenåriga regering.

Genom denna erfarenhet kommer hela mänskligheten att lära sig de fruktansvärda följderna av att inte lyda Guds lag. När däremot rikets välsignelser utgjuts över dem, kommer de att lära sig om Guds godhet, och deras hjärtliga svar kommer att vara: "Se, detta är vår Gud, vi har väntat på honom, ... vi ska glädja oss och jubla över hans frälsning." – Jesaja 25:6-9

I tusen år kommer detta rike att regera. Dess inflytande av glädje, fred, kärlek och liv kommer att sträcka sig till varje vrå av jordklotet. Dess helande kraft kommer att tömma alla sjukhusbäddar. Dess livgivande energi kommer att nå ner till varje grav. Alla blinda ögon kommer att öppnas och alla döva öron kommer att öppnas. – Jesaja 35

Satan kommer inte längre att tillåtas att bedra eller vilseleda människorna. Hans själviskhet och hat kommer inte längre att tillåtas förstöra människors och nationers fred

och lycka. Som ett resultat av Kristi rikes utbildningsprogram kommer världen att lära sig fördelarna med kärlek och barmhärtighet framför själviskhet och hat. Istället för att försöka skaffa sig allt de kan för sig själva, kommer människorna att lära sig att den verkliga hemligheten bakom djup och varaktig glädje ligger i att göra allt de kan för andra.

Guds löfte till Abraham att välsigna alla jordens släkter genom hans säd kommer då att uppfyllas. Som vi har sett kommer Kristus och hans kyrka, i riket himmelska fas, att vara denna utlovade säd, och de kommer då att vara kanalen för livgivande välsignelser till hela det återställda mänskliga släktet. – Galaterbrevet 3:29

Alla jordens släkter som levde på Abrahams tid och före honom är nu döda. Alla jordens släkter som har levt sedan dess är nu döda eller döende. Den ständigt stigande dödssiffran i en värld som har blivit galen av själviskhet gör oss med allt större kraft medvetna om det stora behovet av gudomligt ingripande, och vi kan glädja oss över att detta är nära. Det faktum att alla som Gud har lovat

att välsigna är döda eller döende upphäver på inget sätt hans löften, för vi är förvissade om att hans makt kan och kommer att återupprätta livet: ty alla som är i gravarna skall höra Människosönens röst och komma fram. - Johannes 5:28,29

Är detta bara önsketänkande? Nej, det är verkligen vad Gud och universums Skapare har lovat! Det är det som kommer att uppenbara för mänsklighetens massor att de inte skapades bara för att lida och dö. Det kommer att visa att Gud, vars mäktiga kraft och visdom uppenbaras i alla skapade ting, älskade dem och har använt sin makt för att säkerställa att hans syfte med deras skapelse fullbordas.

Vid slutet av Kristi tusenåriga regering kommer Satan – upphovsmannen till allt ont – att förgöras. De som medvetet fortsätter att tjäna honom kommer också att förgöras i "den andra döden". Medan otaliga miljarder dog till följd av Satans olagliga herravälde över mänskligheten, kommer han att finnas med på förlustlistan efter Kristi regering. – Uppenbarelsesboken 20:10,14

Och inte bara Satan, utan allt ont som utgör hans verktyg för bedrägliga och illvilliga metoder, genom vilka han förledde och förslavade det fallna släktet, kommer att besegras. Sjukdom, smärta och sorg kommer att utplånas. Och döden själv kommer att dö. – Uppenbarelsboken 21:4

Allt detta beror på att gudomlig ingripande kommer att störta Satans herravälde, "den gamle ormen", som förledde våra första föräldrar att överträda gudomlig lag och därmed förde dödsstraffet över sig själva och sina efterkommande. En av de vackra symbolerna som ges oss i Uppenbarelsboken för att illustrera gudomlig ingripande för att rädda mänskligheten från döden är den "heliga staden" som kommer ner från Gud ur himlen. - Uppenbarelsboken 21:2

I Bibeln representerar en stad en regering, och den heliga staden är en rättfärdig regering. Men den är inte av mänskligt ursprung. Den är inte en människoskapt regering. Den kommer från Gud, från himlen, och är upprättad på jorden. Tidigare i Uppenbarelsboken uppmärksammas en mycket ohelig stad som

kallas "Babylon". Under en tid härskade den över jordens kungar.

Förknippad med denna "skökstad" finns ett symboliskt "djur" – en annan symbol för ohelig härskare. Det pågår en kamp mellan djuret och lammet – Kristus. Djuret, tillsammans med den oheliga staden Babylon, förstörs.

På så sätt bereds vägen för den heliga staden, genom vilken Lammet tillsammans med sin brud härskar över nationerna. Detta nya herravälde kommer att innebära att Gud verkligen är representerad på jorden. För att förklara detta säger uppenbararen: "Jag hörde en röst från himlen som sade: Se, Guds tabernakel är hos människorna, och han skall bo hos dem, och de skall vara hans folk, och Gud själv skall vara hos dem och vara deras Gud." – Uppenbarelséboken 21:3

När Gud på grund av synden drog tillbaka sin nåd från mänskligheten, började människorna dö. David skrev: "I hans nåd finns livet." (Psaltaren 30:5) När Gud återigen "bor" bland människorna, när hans nåd manifesteras gentemot dem genom Kristi rike,

den heliga staden, kommer ett av de välsignade resultaten att vara dödens förstörelse. Paulus skrev att Kristus kommer att regera tills alla fiender är underkastade honom, och att den sista fiende som ska förstöras är döden. (1 Korinthierbrevet 15:25,26) Samma välsignade tanke betonas av uppenbararen. När han förklarar resultatet av Guds återvändande nåd till folket, som manifesteras i den heliga staden som tar kontroll över människornas angelägenheter, skriver han: "Gud skall torka bort alla tårar från deras ögon, och döden skall inte längre finnas, och ingen sorg eller gråt eller smärta skall mer finnas, ty det som tidigare var har gått bort. Och den som satt på tronen sade: Se, jag gör allt nytt. Och han sade till mig: Skriv, ty dessa ord är sanna och trovärdiga." – Uppenbarelsboken 21:4,5

Prisa Gud för denna försäkran om rättfärdighetens slutliga seger över synden och döden! När vi inser att det rike som kommer att manifestera Kristi seger är så nära, behöver vi inte vara förskräckta över tanken på den världsomfattande striden vid Harmagedon, som kommer att leda till att de sista resterna av

Satans herravälde störtas. Vi vet att detta är nödvändigt för att människorna ska få en fullständig och obehindrad möjlighet att acceptera Kristi herravälde. Vi bör verkligen nu be med större iver än någonsin: "Kom ditt rike. Ske din vilja, såsom i himmelen, så också på jorden." – Matteus 6:10